ಭಟ್ಟರ್ ಸ್ಕಾಚ್

- **ಮಂಜುನಾಥ ಹತ್ತರವಾಟ, ಕೊಳವಿ**
ಭಟ್ರೇ, ಮದುವೆ ಆದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಉತ್ಸಾಹ, ಕೊನೆವರೆಗೂ ಯಾಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ?
- ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯೂ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ, ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಹನಿಮೂನ್!

- **ಸುಜಯ ಕೊಣ್ಣೂರ್ (ಇಮೇಲ್ ಮೂಲಕ)**
ಭಟ್ರೇ, ಕ್ಲಬ್ ಹೌಸಿನವರು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೇಳುಗ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದಾ?
- ವಿಶ್ವವಾಣಿ ಕ್ಲಬ್ ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವವರು ವಿರೋಧಿಸಬಹುದು!

- **ಸಂತೋಷ ಪಾಟೀಲ್, ಬ್ಯಾಡಗಿ**
ಭಟ್ರೇ, ಹೆಂಗಸರು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು?
- ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!

- **ಎಸ್.ರಮೇಶ್ ಬರ್ಕಲಿ, ಕಿರಗಂದೂರು**
ಭಟ್ರೇ, ಗೋಸುಂಬೆಗಳಿಗೂ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ?
- ಗೋಸುಂಬೆಗಳು ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸುತ್ತವೆ ಅಷ್ಟೇ !

- **ವಿ.ಹೇಮಂತ ಕುಮಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು**
ಭಟ್ರೇ, ವಾರ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ ಅಂತಿದೆಯಲ್ಲ?
- ಇದು ಯಾರ ಹೆಂಡತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇ?!

- **ವಾದಿರಾಜ ದಂಡಿನ, (ಇಮೇಲ್ ಮೂಲಕ)**
ಭಟ್ರೇ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?
- ಡಿಸ್ಕೊ ಶಾಂತಿ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಬಿಡಬೇಕು!

- **ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ಎಚ್. ಕೆ. ರಾಯಚೂರು**
ಕಸಾಪ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನೀವೇಕೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ಭಟ್ರೇ ?
- ಮತದಾರರಿಗಿಂತ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು ಅನಿಸಿದ್ದರಿಂದ!

- **ವೃಷಭೇಂದ್ರ, ಸಕಲೇಶಪುರ**
ಕರಾಟೆ ಕಲಿತ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದಾ?
- ಬೇರೆ ಗಂಡಸರು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಆಗಬಹುದು!

- **ಜಯಂತ ಹೆಗಡೆ, ಬೆಂಗಳೂರು**
ಭಟ್ರೇ, ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೇ ಇರುವೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದ್ರೆ ಏನು?
- ಹೆಂಡತಿ ಮುಂದೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಆಂಟಿ ಹೊಗಳಿ ನೋಡು, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ !

- **ನಾಗರತ್ನ ಜಯಪ್ಪ, ಹಳೇಬೀಡು**
ಭಟ್ರೇ, ಹೆಂಗಸರ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ?
- ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಯಿಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ಬೆಡ್ ರೂಮ್‌ಗೆ ಬರ್ತಾರಲ್ಲ ಅದು!

ಕಾಯಿದೆ ವಾಪಸು; ನಿಜವಾಗಿ ಸೋತವ ರೈತ!

130 ಕೋಟಿ ಜನರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ. 50ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವಾಗ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗದೇ ಅನ್ನದಾತ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಗೆಹರಿಯುವುದು ದುಸ್ತರ. ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ಜನರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವಂಚಿತರ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ರೈತನನ್ನು ದಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇವರು ರೈತ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲವೇ?

ಸಕಾಲಿಕ

ಪ್ರಕಾಶ್ ಶೇಷರಾಘವಾಚಾರ್
vveditoped@gmail.com

ಪಿ.ವಿ.ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಅವರು 1991ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಭಾರತ ಇಂದಿಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತೇನೋ?

89ರಿಂದ ಸತತವಾದ ಅತಂತ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ ದೇಶ ನಲುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ದಿವಾಳಿಯಂಚಿಗೆ ತಲುಪಿತ್ತು. Balance of Payment ಸಮಸ್ಯೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಮದಿಗೆ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಲಭ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದು. ಯಾವುದೇ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಾಲ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ತುರ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ದೇಶದ 67 ಟನ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಡವಿಡಬೇಕಾದ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭಾರತ ತಲುಪಿತ್ತು.

ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು 1991ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ವಿ.ನರಸಿಂಹರಾವ್, ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ ನೀತಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಒಮ್ಮೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಕೆಂಪುಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಲಾಯಿತು. ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಸ್ನೇಹಿ ನೀತಿ ಬಂದಿತು. ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕೇಂದ್ರದ ಈ ಉದಾರೀಕರಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಂದಿನ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷಗಳು ತೀವ್ರ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದವು. ದೇಶವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಭಾರತೀಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಚರಮಗೀತೆ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹೊಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಟೀಕೆಗಳು ಬಿಜೆಪಿ ಸೇರಿ ಲ್ಲರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಆದಾಗಿ 30ವರ್ಷ ಕಳೆದಿವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರತೀಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ಬಲವಾದುವೇ ವಿನಹ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಉದಾರೀಕರಣದ ಫಲವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಹರಿದು ಬಂದ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ಕಾರಣ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಧಾರಿಸಿತು.

96ರ ನಂತರ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ವಾಜಪೇಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಿಂತೆಗತಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನೆ ತೆರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ತತ್ಪರಿಣಾಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹಲವಾರು ಬಿಳಿ ಆನೆ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಣದ ಪೋಲಿಗೆ ತಡೆಯಾಯಿತು. 1991ರ ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣದ ಲಾಭವು ಕೇವಲ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಿಮೀತವಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉದಾರೀಕರಣದ ಲಾಭವು ತಲುಪಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸುಧಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸೊರಗವುದು ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ಇಂದಿಗೂ ಬೆಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಬೆಳದ ಬೆಳೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯದೆ ಸಾಲದ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ 1.4 ರಿಂದ 1.8 ರೈತರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಬಡ್ಡಿ ಮನ್ನಾ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಂತನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ರೈತರ ಆದಾಯ ದ್ವಿಗುಣ ಮಾಡುವ ಬಿಜೆಪಿ ಸರಕಾರದ ವಾಗ್ದಾನ ಹಾಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಡಲು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೈತ ತನ್ನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು APMC ಯಲ್ಲದೆ ನೇರವಾಗಿ ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವ ಕಡೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಅಪಾಯ ತಡೆಯಲು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಮುನ್ನವೇ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧರಿತ ಬೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಖರೀದಿದಾರನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲು ಕೃಷಿ ತಿದ್ದಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆದ ಅಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಇದೊಂದು ರೈತ ವಿರೋಧಿ ಕಾಯಿದೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಂಜಾಬ್, ಹರ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗದ ರೈತರು ಕಾಯಿದೆ ವಿರೋಧಿಸಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಕೈಗೊಂಡರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂಪಡೆಯುವಾಗ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಕಾಯಿದೆ ತರಲಾಯಿತು; ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೋದಿಯವರು ಹೇಳಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸುಧಾರಣೆಯು ಇಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ನಿಂತನೀರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಠ ಹಿಡಿದು ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಸಾಗಿದ್ದ ರೈತ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಹಲವು ಸುತ್ತಿನ ಮಾತುಕತೆ ರೈತ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಡುವೆ ನಡೆಯಿತು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು ಆದರೆ ಯಾವ ಸಂಧಾನ ಸಲಹೆಗೆ ಜಗ್ಗದೆ ತಮ್ಮ ಹಠ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಬಿಜೆಪಿಯ ಶಾಸಕರು ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ರೈತರನ್ನು ಮನವೊಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೋಟು ಪಡೆದು ಗದ್ದುಗೆ ಹಿಡಿಯಲು ಮೋದಿಯವರ ಜಪ ಮಾಡುವವರು ಮೋದಿಯವರ ಈ ಸುಧಾರಣಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ರೈತರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಅಹವಾಲು ಆಲಿಸಿ ಸಂದೇಹ ಬಗೆಹರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಗುಂಪು ಸಭೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾಯಿದೆ ವಿವರ ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ರೈತರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಅನುಭವ ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸೋತರು.

APMC ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ದಲ್ಲಾಳಿಗಳು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರೈತರೆ ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಹೊಳೆಯೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರಾ? ಗೆದ್ದಮೇಲೆ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದು ರೈತರನ್ನು ಏಮಾರಿಸಿಯೇ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ರೈತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ ದೊರೆಯುವ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ರದ್ದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿನ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತು ಮಾತುಕತೆ ಮಾಡದೆ ಕಾಯಿದೆ ರದ್ದು ಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂತರೆ ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ರೈತರ ಹಿತ ಕಾಪಾಡುವುದಾ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಯಿದೆಯು ಹಿಂಪಡೆದಿರುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸೋಲಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರೈತರ ಸೋಲಾಗಿದೆ ಅವರ ಬದುಕು ಹಸನಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಅವರ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಡತ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತೆ ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ರೈತರ ಬದುಕು ಹಸನುಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರೈತ ನಾಯಕರ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ಬಳಿ ಯಾವುದೆ ಪರ್ಯಾಯವಾದ ಪರಿಹಾರ ಇರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಸಲಹಾತ್ಮಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೋರಬೇಕಿತ್ತು.

ರೈತಸಂಘದವರು ಈಗ ತಮ್ಮ ಹೋರಾಟ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಮತ್ತೆ 6 ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಒಂದಾದರು ರೈತರ ಹಿತ ಕಾಪಾಡುವ ಬೇಡಿಕೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರೇರಿತ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಸಾಧುವಲ್ಲದ ಬೇಡಿಕೆ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮಣಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

91ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧದ ಕಾರಣ ಹಿಂಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಇಂದು ದೇಶ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತಾ? ತದ ನಂತರ ಬಂದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಉದಾರೀಕರಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ ಕಾರಣ ಭಾರತ ತಡವಾಗಿಯಾದರು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರು ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದಾಗ ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಮತ್ತೆಂದು ಸುಧಾರಣೆ ತರಲು ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಜನರಿಗೆ. ಒಂದಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ ಬಹುಬೇಗ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಸತ್ಯ ಅರಿವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ವೇದಾಂತಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ

ಶಶಾಂಕ್ ಮುದೂರಿ

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ದೊರಕೀತು

ಹದಿನೈದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ರಜಪೂತ ರಾಜ ಪ್ರತಾಪ್ ಸಿಂಗ್ ರಾಜ ಪೀಪಾಜಿ (ರಾಜ ಪೀಪ)ನಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಎಂದರೆ ಗೌರವ. ತನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ಯಾಸಿ, ಯೋಗಿಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರವಿ ದಾಸ್ ಎಂಬ ಸಂತನು ಕುಟೀರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಚಮ್ಮಾರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ರಾಜ ಪೀಪಾಜಿಯದ್ದು. ಆದರೆ, ತಾನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರೆ ಜನರು ಏನಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಅಳುಕು. ಒಂದು ದಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆ. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ, ರವಿ ದಾಸ್‌ನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ರಾಜ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ.

ರವಿ ದಾಸ್‌ನು ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಚಮ್ಮಾರಿಕೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರವಿದಾಸನಿಗೆ ರಾಜ ಪೀಪಾಜಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ಗುರುಗಳೇ, ನನಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ' ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದ.

ರವಿ ದಾಸನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಈ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಈಗಲೇ ಕುಡಿ.' ಎಂದು ಚರ್ಮ ಹದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಮರು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಂತ ರವಿದಾಸ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಆದರೆ ಚರ್ಮ ಹದ ಮಾಡಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ರಾಜ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದ. ಆ ದಿನ ಆತ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅಂಗಿಯು ಉದ್ದವಿದ್ದು, ದಪ್ಪನೆಯ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಗಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಬಳಿ ಬಿಗಿಯಲಾಗಿತ್ತು.

ರಾಜನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತುಸು ತುಸುವೇ ನೀರನ್ನು ಅಂಗಿಯ ಕೈಗಳ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆ ದಪ್ಪ ನಿಲುವಂಗಿಯು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೀರಿ ಕೊಂಡಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ರವಿದಾಸ್‌ನು, 'ರಾಜನೇ, ನೀರು ಕುಡಿದದ್ದು ಸಾಕು. ಇನ್ನು ನೀನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪಥಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎನಿಸುವ ಉಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತ